

"נמצא שהתכלית של
בניית המשכן ושל השכינה
השורה בו אינה בהשראת
השכינה במשכן עצמו, על
אף שהוא קודש וקודש
קודשים, אלא בהשראת
השכינה בלבם של כל אחד
ואחד מישראל."

(הרב אברהם שפירא זצוק"ל)

וְהָיָה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים נִכּוֹן
 וְהָיָה הַר בְּיַת ה' בְּרֵאשׁ
 הַהָרִים וְנִשְׂאָה כְּמוֹבְעוֹת וְנִבְהָרוּ
 אֲלֵיו כָּל הַגּוֹיִם וְהִלְכוּ עַמּוּם
 רַבִּים וְאַחֲמָרוּ לָכוּ וְנִבְעָלָה אֶל
 הַר ה' אֶל בְּיַת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיִּרְנוּ כְּמוֹדָרְכָיו וְנִלְכְּתָה בְּאַחֲרֵיתוֹ
 כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וְדִבֶּר ה'
 מִירוּשָׁלַם.

(ישעיהו ב, ב-ג)

”כה אמר ה': שבתו אל
ציון ושכנתו בתוך ירושלים;
ונקראה ירושלים עיר
האמת, והר ה' צבאות הר
הקדש.”
(זכריה ח', ג')

משחרב בית המקדש, בטל
 השמיר ונופת צופים, ופסקו אנשי
 אמנה, שנאמר (תהלים יב) הושיעה
 ה' כי גמר חסיד וגו'.

רבן שמעון בן גמליאל אומר משום
 רבי יהושע, מיום שחרב בית
 המקדש, אין יום שאין בו קללה,
 ולא ירד הטל לברכה, וניטל טעם
 הפירות.

רבי יוסי אומר, אף ניטל שומן
 הפירות.

(משנה סוטה ט יב)

וְהִבִּיאֹתִים אֶל הַר קֹדֶשׁי
 וְשִׁפְחוּתִים בְּבָיִת תְּפִלָּתִי
 עֹלֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן
 עַל כּוֹזְבֵי חֵי פִי בֵּיתִי בְּיַם
 תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים.

(ישעיהו נ"ו, ז')

עשרה נסים נעשו לאבותינו בבית
המקדש:

לא הפילה אשה מריח בשר
הקדש,

ולא הסריח בשר הקדשים מעולם,
ולא נראה זבוב בבית המטבחים,
ולא ארע קרי לכהן גדול ביום
הכפורים,

ולא כבו גשמים אש של עצי
המערכה,

ולא נצחה הרוח את עמוד העשן,
ולא נמצא פסול בעומר ובשתי
הלחם ובלחם הפנים,

עומדים צפופים ומשתחווים רווחים,
ולא הזיק נחש ועקרב בירושלים
מעולם,

ולא אמר אדם לחברו צר לי
המקום שאלין בירושלים.

(אבות ה')

"מיום שחרב

בית המקדש ניטלה נבואה

מן הנביאים וניתנה לשוטים

ולתינוקות."

(מסכת בבא בתרא דף י"ב, ע"ב)

"...כל הקלקולים הפרטיים באים
 רק מחסרונה של הארת החיים
 הכלליים. חרבן ביהמ"ק, שנטל
 כבוד מבית חיינו, הוא הוא
 הגורם שעולמנו נחשק והנשמות
 סובלות מיוצרים ומחשכים, ועל
 כן באים הגרעונות הנוראיים,
 המסבבים כל חטא, כל עוון וכל
 פשע"

(עולת ראיה)